

לקראת הזמן הקרב ובא, שבו ייאלצו כנראה אחדים מכם לעבור שעות אפלות של מחלוקת פנימית, קשיים מבית ומחוץ, ואולי גם סבל גופני מהמין החמור ביותר, ברצוני לברך אתכם בשני קטעים רוחניים, ותפילתי שהם יהיו לכם לעזר. שני הקטעים האלה היו בידי כמשענת יציבה ונאמנה, שאיפשרה לי לעבור ב"עמק הבכא" של העולם הזה. הראשון שבהם הוא קטע משיר:

**"לא יקרה לי דבר
שהאל לא יבחר,
ואשר למיטב טובתי לא יפעל"**

(פאול פלמינג)

והקטע השני הינו פסוק מהתנ"ך, שבו כבר ברכתי אתכם פעמים רבות בעבר:

**"הפליא עצה,
הגדיל תושיה"**

(ישעיה כ"ח; 29)

שני הקטעים האלה יכולים לפעול נפלאות. בחנתי אותם, נסיתי אותם, וראיתי כיצד משנים הם את הכל. הם הפכו חלק ממני עד כדי כך, שהם יכולים לצלצל בלבי כל אימת שמצוקה או סבל חודרים לתוך לבי, כשחדשות עצובות ממיעות אלי, או כאשר משאות כבדים ובעיות בלתי פתורות מאיימים להכריעני ארצה.

הסיסמה: "לא יקרה לי דבר שהאל לא יבחר, ואשר למיטב טובתי לא יפעל" – מכילה כוח המחולל נסים; משום שהיא גורמת לנו לשאול: "מי הוא זה, הבוחר מה יקרה לי?" ואכן – מיהו זה? זהו אבינו שבשמים, אבינו היקר והאהוב, ולא איזשהו מושל עריץ, העושה בנו כרצונו בכוחו הכל-יכול, והפועל בנו באורח שרירותי. באהבתו השופעת מתכנן אבי מראש את כל העתיד לקרות לי. פירושו של דבר שהוא חושב על הכל – גם על הדברים הקשים – הצפויים בכל חייו – ואפילו בעשרים וארבע השעות הבאות. מה יקרה לי, איך זה יקרה, מדוע, ובידי מי – הכל מובא בחשבון. הוא תכנן מה יהיה טוב ובריא ומועיל לי. כל מה שעתיד להתרחש בחיי נולד בליבו האוהב. אכן – יש לו תכנית אוהבת מאחורי כל אלה.

בטחון זה עשוי להפיג את מצוקתנו ולתת מנוחה ומרגוע למחשבותינו. האין זה נפלא לדעת שבשעה שאדם מסויים פוגע בי או גורם לי עוול וסבל, כשצרות מתעוררות במשפחתי, או כשאני נופלת למשכב, כשתקוותי ותכניותי מסוכלות, או כשאני עומדת מול נסיונות ופיתויים – הרי שבסופו של דבר אין זה אותו אדם – או הנסיבות, או סידרת האירועים – האחראיים למצב שנוצר! לא; הכל בא מידי של האב האוהב שבשמיים!

המקור השני שממנו אני דולה ושואבת עזרה ועידוד שוב ושוב הוא הידיעה שצרתי קשורה קשר הדוק עם תכניתו הנפלאה ביותר של ה'. "הפליא עצה, הגדיל תושיה". לפי עצתו האלוהית הוא מדריך אותי אל מטרה נהדרת – וזאת דרך צרותי. אכן, נפלאות הן דרכיו ועצותיו. בעייתות סבל קשה גיליתי אמת זו. ואיזה עידוד ונחמה יש בידיעה שיש תכלית לסבל המסויים הזה שבא לתוך חיי! – תכלית שנולדה בליבו של האב, שהוא אהבה נצחית. אוצר גנוז טמון בסבל (למרות שבדרך כלל לא גיליתייו אלא במבט לאחור), משום שמחשבר

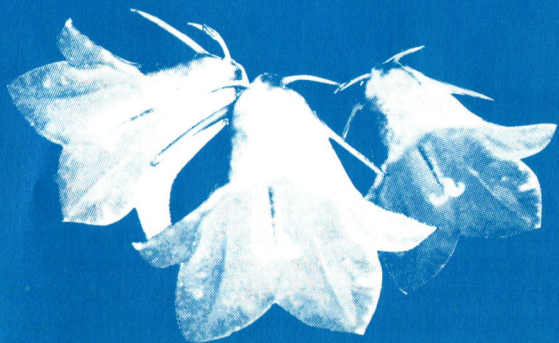
תיו של האלוהים גבוהות הן ונשגבות לאין ערוך ממחשבר תינו. כשאני משקיפה לאחור אל חיי הארוכים, יכולה אני רק להשתחוות לה' ולומר:

"למרות שהדרכתך הכאיבה לי תכופות – אתה הדרכת הכל אל מטרה נהדרת, וזאת בדרך הממלאת אותי פליאה והערצה אין קץ. כל אימת שהרסת משו – בניית תחתיו בריאה חדשה מתוך עיי החרבות". מהלומותיו של האל היו מכות של אהבה. דרכן ביקש הוא לטהר אותי ולהכיני למלכות השמים. בהתאם לעצתו האלוהית נבחרו מצבים מסובכים בקפידה, ופתרונות נמצאו לבעיות קשות ולמצבים בלתי אפשריים לכאורה – גם אם לפעמים שנים רבות לאחר מכן – בדרך נפלאה ביותר!

משחוויתי זאת פעמים כה רבות, יכולה אני לשמור על שלוות רוחי גם שמתרגשות עליי צרות חדשות, או בעיות בלתי פתורות. לבי מהדהד בביטחון מנצח: "עצתך האוהבת היא העומדת מאחורי כל זה, וגם במשבר הנוכחי אתה מדריך אותי אל המטרה הנשגבת שקבעת לי כיעד".

במצבים כגון אלה מרגישה אני כאילו עליתי על סיפונה של אניה, הנקראת: "תכניותיו ומטרותיו של האלוהים". אלוהינו בעצמו עומד על יד ההגה ומנתב את האניה מעל לגלים. הנחשולים עלולים לאיים עלינו בזעפם ולנסות להטביענו. אולם ההגאי שולט במצב. כאשר עליתי אני על אניית "תכניות האלוהים ומטרותיו", אין ברצוני לעשות עוד דבר זולתי מה שהוא תיכנן למעני – כלומר, ללכת למקום שהוא יעד בשבילי, לקבל כל מה שהוא יביא אל תוך חיי, ולעבור את כל הטיפולים שהוא יחליט לבצע בי. ואז אוכח לדעת שפני האניה מועדים לחוף מבטחים, ושהיא עתידה לעגון בנמל הנקרא: "תפארת השמיים". כבר בעולם הזה רואים אנו – גם

שני קטעים שהכוותם לשנות הכל

מ.הזילאה שניק

“אלוהים, אבינו – כל זה הינו חלק
מתכניתך,
ואתה תוביל הכל הלאה אל המטרה
הנכספת והנהדרת!”

הבה ונשימה בו את מבטחנו;
“שום דבר לא יוכל לקרות לי,
אם אתה לא בחרת בזאת בשבילי,
אבי האהוב,
ואשר לא יפעל לטובתי המירבית!
אני מודה לך.
הנני.

אני בנך / בתך
אני בוטח(ת) בך.
וברצוני לשמח את לך
בבטחוני!”

איזו ברכה נתן לנו האלוהים בפסוקים הללו, בהראותו לנו
עוד דרך נוספת שבה יוכל הסבל להיות לנו לרווח!

CMIdGC
Past.MICHEL
TEL.3480706297

הטקסט נלקח מתוך ספר של מ. בזילאה שלינק
“The Hidden Treasure In Suffering”

אם לא עכשיו – הרי שלבטח בעתיד, כשהאנייה תעגון סוף
סוף על חופי הנצח – ראה אראה לקראת איזו מטרה נהדרת
הוא הובילני.

☆

וגם אתם, קוראיי היקרים, תוכלו להתנסות בכך. כשהצרות
תתרגשנה לבוא – ותהינה הללו קטנות או גדולות – אימרו:
“זה מן האדון!” וכשהדרכתו של ה' נראית קשה ובלתי
מובנת – תהא נא תגובתכם: “שום דבר לא יוכל לקרות לי אם
אתה – באהבתך – לא תכננת זאת בשבילי, אבי היקר מכל,
ואשר לא יפעל לטובתי המירבית. משום כך רוצה אני ללכת
בדרך זו, גם אם נראית קשה בעיניי. אינני רוצה להתקומם
ולהתנגד לתכניתך לגביי, שאם לא כן – אעפב בעד הדרכתך
אל המטרה הנכספת בנצח, ואהרוס את תכניתך המפוארת
לחיי”. הפקידו נא את עצמכם כליל בידי אלוהים, ואמרו לו:

“אני מוסר את עצמי בידך ללא תנאי, לתכניתך ולמטרותיך
המפוארות”. בעשותכם כן, תעלו גם אתם על סיפונה של
אותה אנייה, אשר תוביל אתכם בביטחה מעל לנחשולי הים
ולגליו הסוערים אל עיר האלוהים.

למראה כל הלעג, הגידוף והשינאה שאלוהינו נאלץ לסבול
היום, האין זו משאת נפשנו לשמח אותו? בכוחנו לשמח את
ליבו אם נקדיש את עצמנו ללא הסתייגות כלשהי לעשיית
רצונו.

ולאור זה, מקבלים שני הקטעים שלנו משמעות עמוקה. ואם
אך נאמץ אותם ונהפכם לחלק בלתי נפרד מחיינו – כי אזי
נגלה לבטח את כוחם. ואם הקשיים יאימו להכריענו ארצה,
ליצור בנו כפירה ויאוש, או אפילו תבוסתנות ואי־אמון
– הבה ונשתחוה לאב על אהבתו, ונאמר מתוככי סבלותינו: